

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Joseph Lov

tegen

Het Laatste Nieuws, HLN.be en Dieter Lizen

Met een brief van 2 februari 2015 dient de heer Joseph Lov een klacht in tegen Het Laatste Nieuws, HLN.be en journalist Dieter Lizen. Aanleiding is een artikel in Het Laatste Nieuws en op HLN.be van 4 december 2014 onder de titel 'Studenten willen kotbaas vervolgen'. De heer Geert Van Hecke, stafmedewerker journalistieke deontologie bij De Persgroep, antwoordt met een brief van 30 april 2015, waarop Joseph Lov repliceert met een brief van 8 juni 2015.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 15 juli 2015. Joseph Lov was hierop aanwezig, en ook Geert Van Hecke en Dieter Lizen.

DE FEITEN

Het artikel gaat over een gebouw met drieënvijftig studentenkamers in Antwerpen. Twee studenten die er op kot zitten, klagen over de slechte toestand van het gebouw. Het gaat onder meer over kapotte douches, een toilet zonder licht en het internet dat niet werkt omdat de kotbaas een achterstallige rekening zou hebben bij Telenet. Het artikel omschrijft het als 'het kot uit de hel'. Volgens het artikel liep de kotbaas bij eerdere controles al tegen de lamp. De studenten zeggen dat ze een rechtszaak willen starten tegen de kotbaas.

De kotbaas geeft volgens het artikel schoorvoetend toe dat er problemen zijn. Hij noemt de algemene staat van het gebouw niet schitterend, maar zegt dat de studenten overdrijven. Hij zegt dat er nieuwe douchedeuren besteld zijn, dat de studenten te veel downloaden en dat zijn dispuut met Telenet snel opgelost zal zijn.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager zegt dat het artikel niet waarheidsgetrouw is. Het is gebaseerd op het getuigenis van twee studenten en de journalist is niet ter plaatse geweest om de feiten zelf objectief vast te stellen. Dat terwijl dertig andere studenten wel tevreden zijn over hun kot, wat klager ondersteunt met een verklaring van elk van hen. Klager vindt dat de journalist te weinig studenten gesproken heeft en noemt het artikel een onterechte veralgemening. Hij zegt ook dat hij van de twee studenten nooit klachten heeft gekregen, maar geeft wel toe dat hij geregeld klachten kreeg van anderen. Maar dat is normaal voor een studentenwoning met vijftig kamers, zegt hij.

Klager geeft ook toe dat er bij eerdere controles van de woning bemerkingen waren en dat hij verbeteringen moest uitvoeren, maar dat hij 'tegen de lamp liep', vindt hij overdreven, wat volgens hem overigens geldt voor het hele artikel. Hij noemt het artikel een mengeling van feiten en oordelen, bijvoorbeeld waar het artikel het heeft over 'het kot uit de hel'. Hij stipt ook aan dat de twee klagende studenten, in tegenstelling tot wat ze in het artikel beweren, geen klacht hebben ingediend bij de rechtbank.

Klager vindt ook dat hij geen loyale kans op wederhoor heeft gekregen. Hij bevestigt dat de journalist hem gebeld heeft en drie vragen gesteld heeft, maar hij zegt dat hij niet wist dat er een artikel zou komen, en dat de journalist dat ook niet gezegd heeft. Hij bevestigt wel dat de journalist zich als dusdanig bekendmaakte en dat de citaten in het artikel correct weergegeven zijn. Maar de journalist had meer moeten vragen, zodat hij op alle zogenaamde gebreken had kunnen reageren. De journalist was niet duidelijk over zijn bedoelingen, vindt klager. Hij klaagt er ook over dat hij het artikel voor publicatie niet mocht inzien, al waren daarover geen afspraken gemaakt. De journalist had zelf voorinzage moeten voorstellen, vindt hij. Klager neemt ten slotte aanstoot aan het feit dat zijn volledige naam en voornaam genoemd worden in het artikel, wat zijn reputatie geschaad heeft. Hij gaf daarvoor geen toestemming.

Het Laatste Nieuws zegt dat het artikel enkel gaat over het getuigenis van de twee studenten, en nergens schrijft dat alle studenten klagen. De journalist extrapoleert de klacht van de twee nergens naar alle studenten. In een mail aan de redactie sprak een van de twee studenten wel over alle studenten, maar dat is niet overgenomen in het artikel.

De journalist bevestigt dat hij zelf niet naar de studentenwoning ging, maar dat hij de fotograaf stuurde om de situatie te bekijken en foto's te maken. Die heeft hem een uitgebreid verslag gegeven. Daarnaast contacteerde de journalist de dienst Samen Leven van de stad, die toezicht houdt op de verhuring van studentenkamers. Daar kreeg hij de bevestiging dat er bij eerdere controles problemen gesignaleerd werden en dat er een hercontrole zou komen.

De journalist zegt ook dat hij, toen hij klager belde voor een reactie, duidelijk maakte dat het was met het oog op een artikel. Klager betwist de citaten in het artikel overigens niet en heeft ze nooit herroepen. Hij heeft ook geen voorinzage gevraagd, zegt de krant.

De krant wijst er ten slotte op dat klager niet vroeg om zijn naam niet te vermelden.

BESLISSING

De Raad voor de Journalistiek kan de waarachtigheid van de beschreven feiten en de situatie in de studentenwoning niet zelf achterhalen, maar stelt wel vast dat de journalist het verhaal van één studente, die de bron was voor het artikel, op verschillende manieren gecheckt heeft. Hij heeft met een tweede student gesproken en heeft zijn collega-fotograaf ter plaatse gestuurd om de situatie te bekijken en foto's te maken. Hij heeft de dienst Samen Leven gecontacteerd die toezicht houdt op de verhuring van studentenkamers, en die bevestigde dat er bij eerdere controles problemen gesignaleerd werden.

De journalist heeft klager ook zelf gecontacteerd om wederhoor te vragen, en maakte zich daarbij bekend als journalist. Dat klager niet vermoedde dat de journalist, mee op basis van dat interview, een artikel zou schrijven, kan niet als een beroepsethische fout van de journalist bestempeld worden. Klager betwist de citaten in het artikel overigens niet.

Het is aangewezen dat de journalist omzichtig en terughoudend omgaat met het noemen van namen van personen, maar aangezien het artikel gaat over een professioneel optreden van klager als verhuurder van een groot aantal studentenkamers en aangezien klager geantwoord heeft op vragen van de journalist, is de Raad van oordeel dat het in die omstandigheden geen beroepsethische fout is om de volledige naam van klager te vermelden.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 10 september 2015